

Előfizetési árak:

Egy évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 frt 50 kr.
Negyed évre . . . 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

Megjelenés-hetente háromszor:
vaskorcsok kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtnak helyben:
Stark Nándor és Dezső Sándor könyvkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldala 24 helyre van beosztva
Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden
beiktatástól külön 30 kr.
Hirdetések Stark Nándor könyvkereske-
déseben is felvételnek.

Bérmentellen levelek csak ismert kezek
től fogadtnak el.

Nyilttér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr.
Kéziratok vissza nem adatnak.

A mi főispánunk.

A hazai lapokból örömmel olvassuk, hogy a szomszéd Jász-Nagykun-Szolnokvármegyének a mi főispánunkkal egy időben kinevezett új főispánja: Ujfalussy Sándor egyenes, nyílt és férfias föllépésével Jász-Nagykun-Szolnokvármegye közéletének békéjét állandó zavarban tartó jász-velletást képes volt legyőzni s a traditionalis multu és ép azért egymással élesen szemben álló megyei pártokat kibékíteni, s a megyei közélet békéjének biztosítására azon vármegyében ez ideig soha nem volt egyetértést megteremteni.

Kétségtelen, hogy a szomszéd vármegye új főispánja ezen tényével megyéje közérdekéből történelmi korszakot teremtett, s fényesen igazolta magát azon nagy, szép és nemes hivatásra, mely egy megye kormányzatában a főispánra vár. E tény annyival inkább kiemeli a szomszéd vármegye főispánjának alakját; mert a jász-velletás elsimitásában hatalmas elődjai, mint: Benitzky Ferenc volt államtitkár és gr. Battyányi József sikertelenül fáradoztak.

A szomszéd Jász-Nagykun-Szolnokmegye egyhangú lelkesültséggel sorakozik is új főispánja körül; mert az eddig kivívott rendkívüli siker után, Ujfalussy Sándor vezérlete mellett joggal remélheti közdolgainak kifogástalan kormányzatát.

Midőn a szomszéd megyének a közelmúltban még a legszenvedélyesebb pártharcok által dult közéletében a békés átalakulás e nagy s a megye közjára érdekében áldásos fordulatát látjuk, önkénytelenül is saját megyénk közéletére és megyénk főispánjának ide költözése óta történt átalakulásokra esik tekintetünk, s ha a két új főispán működésének hatását összemérjük, úgy találjuk, hogy míg az egyik vármegye közös ünnepet ül főispánjának azon, korszakot alkotó nagy ténye fölött, hogy évtizedes ellentéteket ki birt egyenlíteni, addig a másik vármegyének — s fájdalom! ez nekünk jutott osztályrészül, — meg kell döbenni a fölött, hogy főispánja, még ha egyenesen erre lett volna is praedestinálva és kineveztetésekor egyenes utasítása lett volna, még akkor sem mutatna fel nagyobb sikert abban, hogy miképpen lehet egy vármegyének közbékéjét és nyugalmát felrázni s teremteni oly éles ellentéteket, melyeket ő már úgy sem lenne képes, sőt az utána jövőnek is nagy feladat lesz ki egyenlíteni.

Megyénk kormányzatával szemben ellenzék mindig volt s egy jobb kormányzat megteremtése iránt való törekvés mindig célja volt ezen ellenzéknek, a küzdelmek azonban

emberek becsületére való hajhászattal Csongrádvármegyében eddig ismeretlenek voltak. Az igaz, hogy azoknak, kik nyíltan és férfiasan fel merték emelni szavukat a Csongrádvármegye kormányzatában tapasztalható hibák és visszaélések ellen, örökös osztályrészük volt, hogy piszkolódásnak és gyalázkodásoknak tették ki magukat; A vármegye szerkesztett ellenök „Éjszaki fényt” és „Darazsat,” hogy a közélet nyílt, egyenes harcosait gunyolásokkal, gyalázásokkal igyekezzenek megbénítani; a sajtóbeli féktelenkedés azonban a vármegye félhivatalos lapjában azóta érte el tetőfokát, mióta Zsilinszky Mihály vármegyénkbe költözött.

Nem hisszük, hogy Magyarország közéletében fordult volna elő hasonló eset, hogy egy választási győzelmet aratott többség valaha oly örületes hajszát vitt volna végbe a kisebbség minden becsületes emberének nyílt megpellengézésével, mint ezt Csongrádvármegye közönsége — ki-ki izlése szerint — örömmel, vagy méltó megbotránkozással olvashatja a főispán védnöksége alatt és tanácsa szerint szerkesztődő „Szentés és Vidéké”-ben. — Zsilinszky Mihály főispán azonban nagyon téved, ha azt hiszi, hogy az általa megteremtett és folytonosan istápoltt sajtóbeli piszkolódás és féktelen gyalázkodás az a talaj, az a levegő, melyben az ő főispáni állásának állandósága mélyre vetheti gyökerét; mert azt az embert, a kinek módjában, sőt a választás után kötelessége is lett volna a kisebbség által szenvedett sérelmeket orvosolni, s e helyett még a megyei tiszteletbeli tisztségtől is megfosztotta a kisebbséghez tartozó azon két fiát Szentésnek, kiket kineveztetésükkor mint a megyei adminisztráció jövő oszlopait üdvözölt, s mellőzte ezen két ifjút azért, mert bennök a megyei kormányzattal szemben az egyéni függetlenségnek teljes mértékét tapasztalta; az a főispán, ki ezt megcselekedte, s az az ember, ki azóta a megyei supremacia alatt álló „Szentés és Vidéké”-ben folyton és rendre üzeti a kisebbséghez tartozott egyének meghurcolását: Csongrádvármegye közbékéjének megbontásában oly mélyre nyujtotta kezeit, hogy a támasztott őr csak az ő bukása egyenlítheti ki.

Mert az elvi harcok által okozott ellentétek kiegyenlíthetők, az elvi küzdelemben kapott sebek orvosolhatók, s így addig, míg a közéleti küzdelmek szóval, vagy tollal az az elvi szempontok magaslatán állanak, nincs komoly baj, s kedvező alkalommal egy arra hivatott vezérférfi, kivált ha ezt a főispáni állás méltósága védi és hatalma támogatja, észszel, tapintattal mindent sikerrel egyenlíthet ki; de midőn a közéleti küzdelem éppen

a többség részéről és éppen egy főispán vezérlete alatt a piszkolódás semmi nemétől és eszköztől nem riad vissza, mint ezt megyénkben a tisztujítás óta tapasztaljuk, akkor ott, a hol ez megtörtént, s az, ki ezt megakadályozhatta volna, megcselekedte: egyszersmindenkorra lehetlenné tette magára nézve azok támogatását, akik egyelőre csak személyi tekintetek miatt állottak szemben vele

Ez megyénk főispánja: Zsilinszky Mihály.

Megyénk fátuma különben ez ideig az volt, hogy azok, kik a vármegye közkormányzatával szemben nyíltan fel merték emelni szavukat, üldözésnek voltak kitéve a bosszúállás oly mértékével, hogy eddig szinte kedvét vesztette mindenki a nyílt, önérzetes, becsületes küzdelem férfias fenntartására.

S a vármegyének úgy vénei, mint fiataljai, — a vénje, hogy nyugodtan élhessen, megtüressék helyzetében; a fiatalja, hogy nyitva álljon számára az út a haladás és boldogulhatásra, kénytelen volt elhallgattatni lelkiismeretét, leküzdeni a meggyőződés tiltakozó szavát; mert ha erre nem volt valakiben erő, ha a számadási botrányokra, zsarolások és visszaélésekre valaki rá mert mutatni, arra a megyeház átkot kiáltott és hajszát, üldözést indított; ha positiót foglalt már el, akkor kiüldözött, s ha positióra törekedett: számára a megyeházánál nem nyílt tér soha és a községekben is lehetlenné tétetett.

Igy volt ez eddig. Hajszá, üldözés az emberek kenyeré ellen; de az emberek magán-becsületének szentsége iránt az érzék és tisztelet bizonyos foka megőriztetett.

Ma már nincs semmi szent e megyében.

Ezt Zsilinszky Mihálynak köszönheti a vármegye. — Nem állítjuk, hogy szánt-szándékkal csinálta ezt a helyzetet. Ő nem születte arra, hogy egy vármegyét kormányozzon. Ehez szélesebb látkör, több emberismeret, finomabb érzék, tapintat és ami fő, szilárdabb karakter kívántatik.

Zsilinszky Mihályban ezen tehetségéből nincs meg semmi sem!

Rövid főispánsága erre szomorú tanubizonyosság.

S ha a szomszéd vármegye örömet ül a felett, hogy főispánja helyreállította a megye békéjét, nekünk legyen vigasztalásunk az, hogy Zsilinszky főispánsága csak kísérlet volt itt.

Kísérlet, mely még Rónay főispánsága után is szomorú csalódását képezi a vármegyének. Csalódást, melyről a kormány győződött meg leginkább, s melyet megyénkkel szemben a kormány jóvá tenni igyekezni fog.

Menjen!

Szívesen elfeledjük!

Örökre!!



— **A szentes-vásárhelyi vasút** építése ügyében Zsilinszky Mihály főispán elnöklété alatt f. hó 13-án bizottsági ülés tartatott. Zsilinszky főispán előterjeszté, hogy a múlt ülésben Fleischmann József mérnök, mint a végrehajtó bizottság műszaki tanácsosa, megbízott, hogy a gróf Bethlen Márkus által már elkészített és Török Zoltán kezére ment vasúti terveket, ha azokat Török Zoltán hajlandó volna átadni, méltányos áron vásárolja meg, ha azonban ez lehetséges nem volna, akkor azonnal fogjon az általános és részletes tervek elkészítéséhez. — Fleischmann József a bizottság határozata folytán megkísérelte, hogy Török Zoltán országgyűlési képviselőtől a terveket megvásárolja; azonban ezen kísérlet már az okon nem vezetett semmi eredményre, mert Török Zoltán a terveket nem hajlandó eladni. Miért is Fleischmann József, miután maga nem ér személyesen rá, hogy a terveket elkészítse, ezek elkészítését egy, a vasutépítési szakban alapos jártassággal bíró mérnöknek vállalatba adta, és pedig igen előnyös feltételek mellett, amennyiben az illető az általános és részletes tervek elkészítésére kilométerenként 80 frtért vállalkozott, azon feltétel mellett, ha a vármegye az ármentesítő társulattól a kataszteri térképeket, a nyomjelzésnél szükséges adatok összeállítására néhány napra megszerzi.

A főispán ezen szerződést előnyösnek találván, azt a bizottság utólagos jóváhagyása reményében elfogadta és az illető vállalkozó, miután Fekete Márton társulati főigazgató a szükséges térképeket használatra készséggel kiszolgáltatta, már az általános tervekkel maholnap készen is lesz, úgy, hogy a közigazgatási bejárást rövid idő alatt kérni lehet. — A bizottság a főispán ezen előterjesztését tudomásul vette, egyszersmind a térképek kiszolgáltatásaért Fekete Márton társulati főigazgatónak köszönetet szavazott; mert ez által lehetett elérni, hogy a tervek elkészítésére oly aránytalanul olcsó áron vállalkoztak.

A főispán előterjeszté még, hogy amennyiben a múlt ülésben elhatározva lett, hogy a tenyői, szentesi és a szentes-vásárhelyi érdekeltségnek egy társulattá való alakítása érdekében a kereskedelmi minisztert kellene megkeresni arra, hogy az érdekeltséget közös értekezletre hívja össze, ez iránt személyesen beszélt Baross Gábor miniszterrel, aki megígérte, hogy

e célra közreműködik, s a három érdekeltséget legközelebb egy közös értekezletre fogja egybehívni.

A múlt ülésben elhatározott az is, hogy az érdekeltségek és városok s a szomszéd uradalmak megkerestessenek, hogy a vasutépítési költségekhez való hozzájárulások iránt határozzanak. Eddig csak két helyről érkezett be határozat. Derekegyháza részéről, mely kijelenté, hogy nem érzi magát a vasutépítés által érdekeltnek s így nem járul az építéshez egy krajcárral sem. Szegvár községe pedig, mely a múltban a szajol-vásárhelyi vasút építési költségeihez 55 ezer frtot, gróf Bethlen Márkus megkeresésére pedig 60 ezer frtot szavazott meg, kijelenti, hogy 30 ezer frttal járul a vasut-építési költségekhez, tehát a felével, amennyit eddig megszavazott.

Hmvásárhely városát Kmetykó József főjegyző képviselte a bizottságban; nevezett szóval bejelenté, hogy Hmvásárhely város közgyűlése még nem határozott, de a hangulat elég jó és így a hozzájárulás arányára nézve a kilátás kedvező. Mindszent még nem határozott; de a jelen volt mindszentiek biztosnak jeleztek, hogy a község 100 ezer frttal hozzájárul a vasut építési költségeihez.

Az ülésnek semmi tárgya nem lévén más, ezzel véget ért, s ha vesszük, hogy semmi érdemi intézkedésre nem volt szükség, tekintve, hogy a bizottsági ülésre a szomszéd községekből és Hmvásárhelyről is meg kellett jelenni, egészen felesleges volt a bizottság egybehívása.

A tállyai ág. hitv. egyház esdő szózata

hazánk áldozatkész közönségéhez!

1890. október 31-én és ünnepli meg egyházunk temploma építésének századik évfordulóját. Mindenütt nagy ünnepszámba menő ezen emléknap jelentőségét emeli azon nagy tény, hogy ezen egyházban született, ezen templomban kereszteltetett meg hazánk nagy fia: Kossuth Lajos.

Mi e százados emlékűnpre Istent áldva gondolunk, vallásos és hazafias örömmel készülünk. Örömmünket azonban a bánat nehéz köde gyanánt borítja a templom mai állapota, s ezzel szemben tehetetlen voltunk tudata. Templomunk falazata 3 oldalon meg-

gel az ő vidámságukat hozza meg, s ébredésökkel az a régi csendes boldogság is visszatér, mely egy idő óta odahagyta a kis hajlékot.

Midőn a hajnalpirkadással felébredt a jó öreg, csodálkozva vette észre, hogy az ő öreg bibliája nincs az ágya előtti székre készítve.

— Ejnye, ejnye; de mélyen alszik az én kis leányom; hát már én ébredek fel hamarabb, nem ő? No megállj, majd felköltelek én; de meg is pironगतlak érte! — S olyan örömmel kelt fel a jó öreg ágyából, arra gondolva, hogy milyen komolyan megfeddi ő most Jucikát. — Nini, még a papucsomat se húzta ki az ágy alól; már ezért is magamnak kell lehajólnom; megállj csak, ezért is kérdőre vonlak!

Halkan nyitotta ki a szoba ajtaját, hogy fel ne ébressze a kis henyélőt. De bizony Jucikát nem találta ágyában; üres volt az: gondosan felvetve. Egészen elszomorodott Tordas Mihály, hogy így felült tervével. — De azért mégis megpirongatom, hogy az öreg bibliáról elfeledkezett, monda.

Kiment a konyhába, jó felesége rakosgatta az edényeket. Szegény asszony, némelyiket háromszor is kezébe vette: sehogysem találta helyüket.

— Anyjukom, mond csak, hol van az én Jucikám? meg akarom pironगतni; mert a bibliáról elfeledkezett.

A jó asszony nem szólt semmit; egy darabig nézett maga elé lecsüggesztett fővel; aztán, nem bírva magával, kötényébe temette arcát és keserves zokogásra fakadt. Az öreg odaugrott hozzá, megfogta karját erősen s így kiáltott rá:

— Szólj hamar, hol van a leányom?!

Tordasné odaborult az elrémült emberre s szakadozva monda:

— Nincs... Nincs többé... Itt hagyott!

repedezett, deszka menyezete leszakadó, palatetőzetének gerendázata süllyedő félben; belső felszerelése korhadt, disztelen, ablakai, ajtaja foszló félben. Tehetetlen voltunk nyilvánvaló: 358 lélek... kevés kivétellel iparosok, földművelők mindannyian... a mostoha viszonyok miatt szegényedő: a filloxera vész beálltával pusztuló maroknyi nép, egyházunk napi szegény kenyere sem tudjuk előszerezni.

Allításunk igazolására bemutatjuk itt hazánk nagy fiának történelmi becsü levelét, melyben Ő, lelkészünk kértére, a tűzvész által elhamvasztott keresztelési anyakönyvet pótlólag, a szószertint közölt alábbi nyilatkozattal tisztelte meg egyházunkat.

„Baraconne di Collegno, május 4-ikén 1874.

Nagytisztelendő lelkész ur!

Én ugyan bármi nagy emberre is, annál inkább igénytelen személyemre nézve, nem magánjogi, hanem történelmi érdek szempontjából nagyon henyé dolognak tartom annak kutatását, hogy ki, mely napon született, miután ez a nyomokat, miket egy vagy más ember tetteiben s eszmékben maga után hátrahagyhatott, sem meg nem örökítheti, ha veszendők, sem el nem törülheti, ha maradandók; mindazáltal Nagytisztelőség iránti tekintetből teljes készséggel adok annyi felvilágosítást ápril 26-ról keltezett levelében hozzám intézett kérdésére, a mennyit adhatok. Feleletem azonban csak csonka lehet, mert azt tudom ugyan, hogy hol s mely évben születtem, de születésem napját nem tudom, s hónapja felől sem vagyok bizonyos.

Szüleim helyesen vannak a velem közölt keresztelési bevallásban megnevezve: atyám kossuthi s udvardi Kossuth László volt; s mert a László nevet ugyanazon egy időben családomban többen viselték, László volt a s.-a.-ujhelyi járás főszolgabírája, ki magyar Jesztrében-, szintugy László volt, ki Szalókon lakott, mindkettő Zemplénmegyében; családom ezen ága róm. katolikus volt, a mi águnk evangélikus; megjegyzem: hogy atyám, családunk ősi régi fészkeben, Kossuthon, Turócmegyében született, fia volt Kossuth Pálnak és Benyitzky Zsuzsannának. — Anyám volt Wéber Sarolta, Tyrtingi Véber Andrásnak (a 17-ik századbéli vallási üldözöttek egyik vértanúja utódjának) és Hidegkövy Erzsébetnek

Tordas Mihály nem kiáltott fel, ajka nem adott hangot, csak mozgott, mint a szélütött emberé. Üveges szemekkel hámult az asszonyra s szó nélkül összerogyott.

* * *

Ágyba esett az öreg Tordas. Olyan beteg volt, hogy hű felesége gondos ápolása nélkül rég a sirba költözött volna. A jó asszony elfeledte a maga bánatát, hogy minden percét a beteg embernek szentelhesse. Nem látták sirni soha s nem panaszkolta bánatát senkinek, hiszen ott ült az arcán, az beszélt szemeiből, láthatta mindenki. Az a szomorú legény meg, a kit kedvese hűtlenül elhagyott, az meg olyan lett, mint az árnyék, mely csak tárgya után bolyong s a nélkül lenni megszűnik. Nem lehetett annak hasznát venni; mindent fonákul csinált. Hiába perrelte édes anyja, hogy ne hagyja úgy el magát; mondhatta annak, hogy nem érdemes egy rossz leányért annyit busulni; az sem fogott rajta. Pedig nem mult el nap, hogy elő ne hozták volna „azt a rossz leány“-t, s éppen Tordasné emlegette legtöbbször, hogy: „hej, csak hazakerülne az a rossz lány!“ — A beteg is leste a szót, ha Jucikáról beszéltek, hiszen nagyon kedves emléke volt minden szó neki is; de annál jobban rajongott utána a szive; mert nem tudta feledni a szegényt, mit az a leány ősz fejére hozott egy jött-ment katonáért, mikor helyében volt az a derék legény, a ki után más leányok hiába bomlottak. Csak Miska nem szeretett róla hallani; inkább ki ment a szobából, s kint sohajtozott szomoruan. Csak azt kívánta, hogy még egyszer láthatná azt a csalfa leányt, hogy szemébe mondhasza, a mit megérdemel, s aztán rá se nézne többet az életben.

* * *

(Folytatása következik.)

A „SZENTESI LAP“ TÁRCÁJA.

Noémi.*

Megállnék ablakod alatt,
De nem szabad.

Követnélek titokba hűn,
De tudom, bűn.

Ah, olyan éber a világ!
Szívünkbe lát.

S a gondolat csak sejtve még,
Már nem tiéd.

Léptid nyomát hát nem lesem.
Én kedvesem!

És nem lel ablakod alatt
Se hajnalpir, se alkonyat.

Kiss József.

A talált leány.

— ELBESZÉLÉS. —

7

Elbucsuzott a kapitány Tordas Mihály uraméktól és nagyon megköszönte a hozzá való szivességüket. Még azt is megígérte, ha alkalma lesz valaha, le fogja rónni tartozását. Tordas uramék sajnálták távozását; mert kedves vendég volt a kapitány; de hát a kötelesség hívta, s megnyugodtak benne. Elbucsuztak egymástól, csak Miska fordult ki az udvarra; mert úgy sem tudott volna jó szót adni a távozonak; de Tordas uramék se tudták volna marasztalni jó szívvél; mert észrevették Jucikán a változást. — Az indulás másnapra volt kitűzve.

* * *

Csendes álma volt a jó öregeknek; hiszen az a boldog álom ringatta őket, hogy a holnap reg-

* A „Hét“ 2-ik számából.

— **A szentes-vásárhelyi vasút** építése ügyében Zsilinszky Mihály főispán elnöklete alatt f. hó 13-án bizottsági ülés tartatott. Zsilinszky főispán előterjeszté, hogy a mult ülésben Fleischmann József mérnök, mint a végrehajtó bizottság műszaki tanácsosa, megbízott, hogy a gróf Bethlen Márkus által már elkészített és Török Zoltán kezére ment vasúti terveket, ha azokat Török Zoltán hajlandó volna átadni, méltányos áron vásárolja meg, ha azonban ez lehetséges nem volna, akkor azonnal fogjon az általános és részletes tervek elkészítéséhez. — Fleischmann József a bizottság határozata folytán megkísérelte, hogy Török Zoltán országgyűlési képviselőtől a terveket megvásárolja; azonban ezen kísérlet már az okon nem vezetett semmi eredményre, mert Török Zoltán a terveket nem hajlandó eladni. Miért is Fleischmann József, miután maga nem ér személyesen rá, hogy a terveket elkészítse, ezek elkészítését egy, a vasutépítési szakban alapos jártassággal bíró mérnöknek vállalatba adta, és pedig igen előnyös feltételek mellett, amennyiben az illető az általános és részletes tervek elkészítésére kilométerenként 80 frtért vállalkozott, azon feltétel mellett, ha a vármegye az ármentesítő társulattól a kataszteri térképeket, a nyomjelzésnél szükséges adatok összeállítására néhány napra megszerzi.

A főispán ezen szerződést előnyösnek találván, azt a bizottság utólagos jóváhagyása reményében elfogadta és az illető vállalkozó, miután Fekete Márton társulati főigazgató a szükséges térképeket használatra készséggel kiszolgáltatta, már az általános tervekkel maholnap készen is lesz, úgy, hogy a közigazgatási bejárást rövid idő alatt kérni lehet. — A bizottság a főispán ezen előterjesztését tudomásul vette, egyszersmind a térképek kiszolgáltatásaért Fekete Márton társulati főigazgatónak köszönetet szavazott; mert ez által lehetett elérni, hogy a tervek elkészítésére oly aránytalanul olcsó áron vállalkoztak.

A főispán előterjeszté még, hogy amennyiben a mult ülésben elhatározva lett, hogy a tenyői, szentesi és a szentes-vásárhelyi érdekeltségnek egy társulattá való alakítása érdekében a kereskedelmi minisztert kellene megkeresni arra, hogy az érdekeltséget közös értekezletre hívja össze, ez iránt személyesen beszélt Baross Gábor miniszterrel, aki megígérte, hogy

e célra közreműködik, s a három érdekeltséget legközelebb egy közös értekezletre fogja egybehívni.

A mult ülésben elhatározott az is, hogy az érdekeltségek és városok s a szomszéd uradalmak megkerestessenek, hogy a vasutépítési költségekhez való hozzájárulások iránt határozzanak. Eddig csak két helyről érkezett be határozat. Derekegyháza részéről, mely kijelenté, hogy nem érzi magát a vasutépítés által érdekeltnek s így nem járul az építéshez egy krajcárral sem. Szegvár községe pedig, mely a multban a szajol-vásárhelyi vasut építési költségeihez 55 ezer frtot, gróf Bethlen Márkus megkeresésére pedig 60 ezer frtot szavazott meg, kijelenti, hogy 30 ezer frttal járul a vasut-építési költségekhez, tehát a felével, amennyit eddig megszavazott.

Hm.vásárhely városát Kmetykó József főjegyző képviselte a bizottságban; nevezett szóval bejelenté, hogy Hm.vásárhely város közgyűlése még nem határozott, de a hangulat elég jó és így a hozzájárulás arányára nézve a kilátás kedvező. Mindszent még nem határozott; de a jelen volt mindszentiek biztosnak jeleztek, hogy a község 100 ezer frttal hozzájárul a vasut építési költségeihez.

Az ülésnek semmi tárgya nem lévén más, ezzel véget ért, s ha vesszük, hogy semmi érdemi intézkedésre nem volt szükség, tekintve, hogy a bizottsági ülésre a szomszéd községekből és Hm.vásárhelyről is meg kellett jelenni, egészen felesleges volt a bizottság egybehívása.

A tállyai ág. hitv. egyház esdő szózata

hazánk áldozatkész közönségéhez!

1890. október 31-én és ünnepli meg egyházunk temploma építésének századik évfordulóját. Mindenütt nagy ünnepszámba menő ezen emléknap jelentőségét emeli azon nagy tény, hogy ezen egyházban született, ezen templomban kereszteltetett meg hazánk nagy fia: Kossuth Lajos.

Mi e százados emlékünnepre Istent áldva gondolunk, vallásos és hazafias örömmel készülünk. Örömmünket azonban a bánat nehéz köde gyanánt borítja a templom mai állapota, s ezzel szemben tehetetlen voltunk tudata. Templomunk falazata 3 oldalon meg-

gel az ő vidámságukat hozza meg, s ébredésökkel az a régi csendes boldogság is visszatér, mely egy idő óta odahagyta a kis hajlékot.

Midőn a hajnalpirkadással felébredt a jó öreg, csodálkozva vette észre, hogy az ő öreg bibliája nincs az ágya előtti székre készítve.

— Ejnye, ejnye; de mélyen alszik az én kis leányom; hát már én ébredek fel hamarabb, nem ő? No megállj, majd felköltelek én; de meg is pironगतlak érte! — S olyan örömmel kelt fel a jó öreg ágyából, arra gondolva, hogy milyen komolyan megfeddi ő most Jucikát. — Nini, még a papucsomat se húzta ki az ágy alól; már ezért is magamnak kell lehajólnom; megállj csak, ezért is kérdőre vonlak!

Halkan nyitotta ki a szoba ajtaját, hogy fel ne ébressze a kis henyélőt. De bizony Jucikát nem találta ágyában; üres volt az: gondosan felvetve. Egészen elszomorodott Tordas Mihály, hogy így felült tervével. — De azért mégis megpirongatom, hogy az öreg bibliáról elfeledkezett, monda.

Kiment a konyhába, jó felesége rakosgatta az edényeket. Szegény asszony, némelyiket háromszor is kezébe vette: sehogysem találta helyőket.

— Anyjukom, mond csak, hol van az én Jucikám? meg akarom pironगतni; mert a bibliámról elfeledkezett.

A jó asszony nem szólt semmit; egy darabig nézett maga elé lecsüggesztett fővel; aztán, nem bírva magával, kötényébe temette arcát és keserves zokogásra fakadt. Az öreg odaugrott hozzá, megfogta karját erősen s így kiáltott rá:

— Szólj hamar, hol van a leányom?!

Tordasné odaborult az elrémült emberre s szakadozva monda:

— Nincs... Nincs többé... Itt hagyott!

repedezett, deszka menyezete leszakadó, palatetőzetének gerendázata süllyedő félben; belső felszerelése korhadt, disztelen, ablakai, ajtaja foszló félben. Tehetetlen voltunk nyilvánvaló: 358 lélek... kevés kivétellel iparosok, földművelők mindannyian... a mostoha viszonyok miatt szegényedő: a filloxera vész beálltával pusztuló maroknyi nép, egyházunk napi szegény kenyerét sem tudjuk előszerezni.

Allításunk igazolására bemutatjuk itt hazánk nagy fiának történelmi becsü levelét, melyben Ő, lelkészünk kértére, a tűzvész által elhamvasztott keresztelési anyakönyvet pótlólag, a szószertint közölt alábbi nyilatkozattal tisztelte meg egyházunkat.

„Baraccione di Collegno, május 4-ikén 1874.

Nagytiszteletű lelkész ur!

Én ugyan bármi nagy emberre is, annál inkább igénytelen személyemre nézve, nem magánjogi, hanem történelmi érdek szempontjából nagyon hegye dolognak tartom annak kutatását, hogy ki, mely napon született, miután ez a nyomokat, miket egy vagy más ember tetteiben s eszmékben maga után hátrahagyhatott, sem meg nem örökítheti, ha veszendők, sem el nem törülheti, ha maradandók; mindazáltal Nagytiszteletűség iránti tekintetből teljes készséggel adok annyi felvilágosítást ápril 26-ról keltezett levelében hozzám intézett kérdésére, a megnyit adhatok. Feleletem azonban csak csonka lehet, mert azt tudom ugyan, hogy hol s mely évben születtem, de születésem napját nem tudom, s hónapja felől sem vagyok bizonyos.

Szüleim helyesen vannak a velem közölt keresztelési bevallásban megnevezve: atyám kossuthi s udvardi Kossuth László volt; s mert a László nevet ugyanazon egy időben családomban többen viselték, László volt a s.-a.-ujhelyi járás főszolgabírája, ki magyar Jesztrében-, szintugy László volt, ki Szalókon lakott, mindkettő Zemplénmegyében; családom ezen ága róm. katolikus volt, a mi águnk evangélikus; megjegyzem: hogy atyám, családunk és régi fészkeben, Kossuthon, Turócmegyében született, fia volt Kossuth Pálnak és Benyitzky Zsuzsannának. — Anyám volt Weber Sarolta. Tyringeri Véber Andrásnak (a 17-ik századbéli vallási üldözöttek egyik vértanúja utódjának) és Hidegkövy Erzsébetnek

Tordas Mihály nem kiáltott fel, ajka nem adott hangot, csak mozgott, mint a szélütött emberé. Űveges szemekkel hámult az asszonyra s szó nélkül összerogyott.

* * *

Ágyba esett az öreg Tordas. Olyan beteg volt, hogy hű felesége gondos ápolása nélkül rég a sirba költözött volna. A jó asszony elfeledte a maga bánatát, hogy minden percét a beteg embernek szentelhesse. Nem látták sirni soha s nem panaszkolta bánatát senkinek, hiszen ott ült az arcán, az beszélt szemeiből, láthatta mindenki. Az a szomorú legény meg, a kit kedvese hűtlenül elhagyott, az meg olyan lett, mint az árnyék, mely csak tárgya után bolyong s a nélkül lenni megszűnik. Nem lehetett annak basznát venni; mindent fonákul csinált. Hiába perrelte édes anyja, hogy ne hagyja úgy el magát; mondhatta annak, hogy nem érdemes egy rossz leányért annyit busulni: az sem fogott rajta. Pedig nem mult el nap, hogy elő ne hozták volna „azt a rossz leány*-t, s éppen Tordasné emlegette legtöbbször, hogy: „hej, csak hazakerülne az a rossz lány!“ — A beteg is leste a szót, ha Jucikáról beszéltek, hiszen nagyon kedves emléke volt minden szó neki is; de annál jobban rajongott utána a szive; mert nem tudta feledni a szegényt, mit az a leány ősz fejére hozott egy jött-ment katonáért, mikor helyében volt az a derék legény, a ki után más leányok hiába bomlottak. Csak Miska nem szeretett róla hallani; inkább ki ment a szobából, s kint sohajtozott szomorúan. Csak azt kívánta, hogy még egyszer láthatná azt a csalfa leányt, hogy szemébe mondhasssa, a mit megérdemel, s aztán rá se nézne többet az életben.

* * *

(Folytatása következik.)

A „SZENTESI LAP“ TÁRCÁJA.

Noémi.*

Megállnék ablakod alatt,
De nem szabad.

Követnélek titokba hűn,
De tudom, bűn.

Ah, olyan éber a világ!
Szívünkbe lát.

S a gondolat csak sejtve még,
Már nem tiéd.

Léptid nyomát hát nem lesem.
Én kedvesem!

És nem lel ablakod alatt
Se hajnalpir, se alkonyat.

Kiss József.

A talált leány.

— ELBESZÉLÉS. —

7

Elbucsuzott a kapitány Tordas Mihály uraméktól és nagyon megköszönte a hozzá való szivességüket. Még azt is megígérte, ha alkalma lesz valaha, le fogja rónni tartozását. Tordas uraimék sajnálták távozását; mert kedves vendég volt a kapitány; de hát a kötelesség hívta, s megnyugodtak benne. Elbucsuztak egymástól, csak Miska fordult ki az udvarra; mert úgy sem tudott volna jó szót adni a távozóknak; de Tordas uraimék se tudták volna marasztalni jó szívet; mert észrevették Jucikán a változást. — Az indulás másnapra volt kitűzve.

* * *

Csendes álma volt a jó öregeknek; hiszen az a boldog álom ringatta őket, hogy a holnap reg-

* A „Hét“ 2-ik számából.

leánya, ki Zemplénmegyében Liskán született, hol atyja a Mária Terézia idejébeni háborúk alatt szerzett katonai érdemei jutalmául kapott postaállomást birta.

Ennyi az, a mit egész bizonyossággal mondhatok. Többet nem. Emlékszem az aranyozott, rézcsatos nagy családi bibliára, melyből szokás volt atyám házában vasárnaponként néhány fejezetet felolvasni s egy-egy zsolttart elénekelni, s melyben az én s nővéreim születés napja a keresztelek adataival ősi szokás szerint be voltak jegyezve. A szüleim emléke iránti kegyeletnél fogva ereklyéül becsülném e rézcsatos bibliát, ha meg volna. De nincs. Elpusztult ez is viharos életem fergetegeiben, mint sok egyéb, mire az epedő honszeretlet s az emberi érzelmek, mire ész és szív becsét helyeztek, s mert vidékünkön a koromban inkább a tágabb körben ismert név, mint a születés-napokat volt szokásban „megülni,” én pedig emlékező tehetségem fiókjában nem igen tartottam érdemesnek, hasznosabb dolgoktól, helyet lopni a csekély magamra vonatkozó biographiai adatok számára, de úgy rémlik előttem, hogy sept. 16-ik és 19-ike közt, alkalmasint 19-én születtem; de nem merném rá szavamot adni, ámbár gyanítom, hogy az eseménynél, mely számomra but sokat, örömet vajmi keveset hozott, alkalmasint jelen voltam; bárha talán burkoltan is, mert burokban születtem, mely azonban az én esetemben bizony nem igazolta a népies habona-hitet, hogy: „burokban születni szerencsét jelent.”

Tehát ha az anyakönyvtartási pontosság a csorba keresztelek beállás kitöltését csakugyan megkivánná, méltóztassék oda jegyezni nevem mellé, hogy születésem hónapja s napja nem tudatik. Mindennek meg van a maga haszna. Születésem napja nem lévén tudva, nem lesz nap, a mely emlékezetemet felélessze, s így nevem hamarabb lesüllyed oda, a hová vágyakozom, a feledékenység örvényébe.

Kossuth Lajos.*

A templom helyreállítása Barzó Mihály nyíregyházi lakos jó hírnévben álló építésznek az esperességi hatóság által elfogadott terve és költségvetése szerint, a hiányzó toronnyal együtt 29920 forintba kerül.

Azon reményben, hogy esdő szózatunk nem lesz a pusztában elhangzó szó, bizalommal fordulunk hazánk minden rendű és rangu polgáraihoz, hogy kegyes adományait 1890. május 1-ső napjáig az alulírott felügyelőhöz Tályára beküldeni kegyeskedjenek.

Tály, 1889. dec. 8.

Fidler Sándor, Hajász Pál, Szirmay István,
jegyző. lelkész. felügyelő.

Adományokat lapunk szerkesztősége is elfogad, nyilvánosan nyugtáz és rendeltetési helyére juttat.

Helyi és megyei hírek.

— „Csongrád” címmel Csongrádi Gábor Csongrádon hetilapot fog kiadni és szerkeszteni. A lap hetenként vasárnap fog megjelenni. Előfizetési díja egész évre 4 frt lesz. Az első szám a legközelebbi vasárnap, vagyis f. hó 19-én fog megjelenni. A lap első számát Szentesen Sima Ferenc könyvnyomdájában, a többi pedig Csongrádon, a „Csongrád” könyvnyomdájában fogják nyomni.

— A szentesi sport-egylet bálja mulatság dolgában igen jól sikerült; mert a tanc világos reggelig tartott, a lehető legjobb kedv mellett, anyagilag azonban nem mondható kedvezőnek; mert bár 55 frt 50 kr. fölülfizetés volt, melyhez Zsilinszky Mihály főispán 46 frttal, Fekete Márton 2 frt, Szeder Jánosné urnó 2 frt, Hegedűs Sándor 2 frt 50 kr. Bányai József 1 frt 50 kr. és Soós Károly Imre 1 frt 50 krral járultak; összesen 134 frt deficittel végződött. Ez anyagi sikertelenség annak tulajdonítható, hogy vidékről éppen nem jöttek a bálba és helyből többen a nőegylet báljára készen.

— **Esküvő.** Dunás-Varga Ferenc fiatal gazdálkodó f. hó 15-én délután 2 órakor vezette oltárhoz a helybeli ref. templomban jegyesét: Földvári-Nagy Marikát. Zavartalan boldogságot és szerencsét kívánunk!

— A szentesi iparos ifjak egylete, — mint értesülünk, f. évi február hó 15-én a nagyvendéglő termeiben zártkörű táncvigalmat rendez-

Az iparos ifjak egylete által rendezni szokott bálak már rég időtől fogva jó hírnévnek örvendenek, hiszszük, hogy e most rendezendő bál sem fog siker tekintetében a többiek mögött maradni, ugyanezért e mulatságra már most felhívjuk úgy a tánczevelő ifjuság, mint általában az iparos ifjak egylete iránt melegen érdeklődők figyelmét.

— **A járvány.** A vörös himlő és egyéb betegségek miatt, melyek még mindig járványszerűleg dühöngenek városunkban, a városi főorvos véleménye alapján az összes elemi népiskolák további tíz napra, vagyis január 20-áig zárva maradnak. Ugyancsak a városi főorvos a polgári leányiskolát január 26-áig bezáratni rendelte.

— **Sorsszűrés.** Az új véderő-törvény értelmében a hadköteles kor tudvalevőleg a 21-ik életévnél kezdődik, ez okból felhívjuk az 1869-ik évben született hadköteleseket, kik már az elmúlt évben sorsot huztak, hogy az új sorsszűrés megejtése végett f. hó 23-án a városi közgyűlési teremben (magtár-épület) személyesen jelenjenek meg, vagy hozzátartozóik által képviseltessek magukat.

— **Felhívás a megyebeli tanonctartó kereskedők és iparosokhoz!** Sajnálattal tapasztaltatott, hogy bár az iskolai év elején a helyben megjelenő lapokban több ízben fel lettek hiva a tanonctartó iparos és kereskedő urak, hogy tanokcaikat az ipariskolába beírassák és járassák, mégis többen vannak olyanok, kik tanokcaikat mind ez ideig az ipariskolába nem jaratják. Annál fogva felhívom az illető iparos és kereskedő urakat, hogy tanokcaikat az ipariskolába haladéktalanul felküldjék, ellenkező esetben a törvény szigora fog rájuk alkalmaztatni. — Szentes, 1890. január hó 4-én. *Az ipariskolai igazgatóság.*

— **Milyen lesz az idő?** Az elmúlt napokban Európa felett heves, délről és nyugatról jövő szélvihar sepeget végig s különösen az Atlanti oceanon, az Északi tengeren és a La Manche-csatornán okozott bajokat. Legutóbb erős nyugati szelek kerekedtek fel s az időjárást enyhévé tették. A légsúlymértő emelkedőben van nyugaton s ezért a széljárásnak északnyugat felé való fordulását lehet várni, a mi aligha nem havat és hideget fog hozni, fagyos északi szelekkel.

— **Ternót csinált** minden valószínűség szerint a mi „közvilágítónk”; mert olyan magas lánggal égnek pár nap óta az utcai lámpák, hogy a pislogásukhoz már nagyon hozzászokott riporterünk majd pörül járt miattuk. Tegnap este, a szerkesztőségbe menet, elkaprátatván a szokatlan csillogástól és fénytől, egy, a járdáinkon lépten-nyomon található jégpályára lépett és „orra bűnhődte meg lábai vakágát.” De ez ne tartóztassa a vállalkozót, csak „brillirozzon” továbbra is lámpáival.

— **Csillagászat.** Januárban a bolygók járása semmi különösét nem mutat. A hold, mely 6-án volt egész, 14-én, azaz ma, utolsó negyedébe lép. Ujhöld 21-én, első negyed pedig 27-én lesz. A nap hossza ebben a hónapban összesen 57 perccel nő.

— **Szaj- és körömfájás.** Kecskemétről írják lapunknak, hogy ott a szaj- és körömfájás ismételt járványszerűleg lépett fel, minek következtében a hasított körmű állatok behajtása úgy Kecskemétre, mint az egész határra nézve tiltva van.

Farsangi naptár.

Január 18-án a szentesi szabó iparos ifjuság koszorús táncvigalma a kávéház termeiben.

Február 1-én a kerékgyártó és kovács ifjuság zártkörű táncvigalma a Halász-Szabó-féle házban. Belépti díj: férfi 1 frt, nő 80 kr. Ingyen borkiszolgálással.

Február 8-án a szentesi jótékony nőegylet táncvigalma a kávéház termeiben.

Tekintetes szerkesztő ur!

A regale-ügyben úgy, mint általában más ügyekben, a „Szentesi Lap”-ban megjelent cikkeimet leg-sajátosabb meggyőződéseimből és elhatározásomból irtam. Soha senki által azok megírására felszólítva nem lettem, s ha ennek dacára a „Szentes és Vidéke” szerkesztősége abban tetszeleg magának, hogy a f. évi 4-ik számában „A gyanúsítók” vezérszó alatt engemet, mint olyan egyént akar feltüntetni, ki parancsszóra ír, ha a „Szentes és Vidéke” szerkesztősége jónak látja alapos meggyőződés nélkül testületeket és egyeseket becsületükben megtámadni, s ha a közvélemény egyhangulag ellene nem fordul: akkor az szomorú jelensége az időnek.

Létjoga csak olyan lapnak van, a mely elvekért, vagy ellen, és soha, vagy csak provokálás esetén harcol személyek ellen.

A közvéleménynek a képviselőtestület leghívebb organuma: elvetőleg nyilatkozott a „Szentes és Vi-

déke” minősíthetlen támadásai felett; én részemről elegendőnek tartom a rágalmat visszautasítani.

Szentesen, 1890. jan. 13.

Kemény Desső.

Hazánk és a főváros.

Hálókocsik az államvasutakon. F. hó 8-ától kezdve a magyar kir. államvasutak egyes vonalain háló és étkező kocsik hoztak forgalomba. A hálókocsik egyelőre csak Budapest-Bécs között a 8. és 7. számú személyvonatoknál, továbbá a Budapest-Tóvis között közlekedő 310. és 309. számú gyorsvonatoknál, az étkező kocsik Budapest-Belgrád között, az 506. és 505. továbbá Kocsárd-Brassó között a 310. és 309. számú gyorsvonatoknál fognak közlekedni. Az első hálókocsi Budapestről Bécsbe e hó 8-dikán a 8. számú személyvonattal, Bécsből Budapestre e hó 9-én a 7. sz. személyvonattal lett forgalomba helyezve. A hálókocsik egyelőre csak a vonat nemének megfelelő I-ső osztályú vasuti menetjeggyel biró utasok által vehetők igénybe. A hálókocsik használatáért mindegyik utirányban, tekintet nélkül az ut hosszára és a használati időtartamra, személyenként 4 forint pótdíj fizetendő, melynek megfelelő pótdíj a kalauznál váltandó. Minden ily pótdíj csak egy hálókocsi (ágy használatára jogosít. Megengedtetik azonban, hogy egy I. oszt. vasuti menetjegyre két pótdíj váltassék, mely esetben egy egész, ugynevezett fél fülke használható. A hálókocsikban helyet előre is lehet megrendelni, a melyért külön 50 kr. megrendelési díj fizetendő. Az étkező kocsik csakis I. vagy II. oszt. gyorsvonatu menetjeggyel ellátott és csakis étkezni szándékozó utasok által — az étkezés tartamára használhatók. Kézipodgyász az étkező kocsikban nem helyezhető el.

Különfélék

— **A brazilai naptár.** A brazilai forradalmi kormány, mint Lisszabonból jelentik, már a hónapok és napok neveit is megváltoztatta. A vasárnap „Humaindi” az „emberiség napja” ellentétben az eddigi „ur napjával”. A többi napok nevei Maridi (a feleség napja), Patridi (az atya napja), Fihidi (a fiu napja), Fratridi (a testvér napja), Domidi (a ház napja), Matridi (az anya napja). A hónapok pedig a következő új neveket kapták: Mózes, Homer, Aristoteles, Archimedes, Caesar, Pál apostol, Nagy Károly, Dante, Guttenberg, Shakespeare, Descartes, Nagy Frigyes.

— **Lehetetlen dolgok.** Lehetetlen: fűtyölve jajgatni, csizmahuzón zongorázni, ágyógolyóbist pilula gyanánt lenyelni, tornyot pipakupaknak, totót szerencsenek nézni, követté lenni pénz nélkül, bogártalan palikust látni, fél lábbal versenyt futni, leányoknak igazat mondani, diurnistát jollakatni, kálmvista professzort agyonbeszélni, barátot, kántorleinni, sakterrel szalonnát etetni, akadémiái ülése nem aludni, meztelen cigánygyerek labji zsebében babrálni, számaron lovagolni, káposztából lencsét csinálni, holt embert megpumpolni, hátunk közepét megcsókolni, fiskalist megcsalni, magyar író meglopni, az asszonyi hűségben megbizni.

Irodalom.

— „Szép hazánk leírása” cím alatt az 1890-ik évben 12 füzét adatik ki. Minden füzét 5 ivnyi terjedelmű lesz, füzve és színes borítékkal. Nem lesz ez a száraz statisztikai adatok halmaza, nem lesz ez egy darab kedves hazánkból, hanem lesz vonzó előadásban egy örök becsü munka, egy egész.

Minden hónap 20-ika körül egy füzét fog megjelenni. A decemberi füzettel még egy képes album is fog küldetni, mely a szöveghez tartozó 60 fénynyomatu képet tartalmazza. Ezen képes album csak azoknak küldetik meg kik egész évben előfizetők lesznek, habár az előfizetési díjat negyed- vagy felévi részletekben küldik is be. Mások csak 3 forintért szerezhetik meg.

A munka Budapestben fog megjelenni s előfizetési ára: egész évre 8 frt, felévre 4 frt, negyedévre 2 frt, egyes füzét 75 kr. Előfizetés legkevesebb 1/4 évre fogadtatik el. Az előfizetési pénzek Kecskeméti László szerkesztő-kiadóhoz Ujpestre, Ósz-utca 12. szám küldendők.

Mivel pedig a vállalat költséges voltánál fogva fölösleges példányok nem készíttetnek, az előfizetési pénzek beküldése 1890. január 8-ig kéretik.

Feltalálható lesz ezen munkában Magyar- és Erdélyország minden városa, faluja, pusztája stb., az ottani tájbeszéd szerint leírva. Megtalálhatja ezen munkában az olvasó, hogy milyen hazánk minden pontjának fekvése, talaja, növénye, állata, népviselete, népszokása, beszéde; mily történeti adatok vannak egyes helyekről feljegyezve, mily regék vannak a nép ajkán egyes helyekről, hol vannak régi harci vagy egyéb tárgyak, hol vannak régi nevezetes okmányok, mely időből s kitől stb.

Ha egy-egy szép regét hallunk, mint szeretnők tudni, hogy erről vagy arról a várról, romról stb. mit regél a nép. — Ezen munkában mind feltalálja az olvasó, fűszerezve a költők idevonatkozó verseivel.

Mint hogy az előbb említett vonzó leírásokon kívül közgazgatási, egyházi, iskolai, postai, vasuti, gőzhajózási, katonai stb. adatokat is tartalmaz, melyeknek a különböző hivatalok sok hasznát vehetik, minden olyan város vagy község részére, melyből legalább 10 előfizető lesz, egy teljes példány ingyen fog a polgármester vagy biróhoz küldetni.

— **A „Vasárnapi Ujság”** január hó 12-iki száma a következő tartalommal jelent meg: Ligeti Antal. (Arcképpel és Ligeti öt festményének rajzával) — Lord Burleigh. Tennyson költeménye, fordította Radó Antal. (Képpel.) — Jähel. Elbeszélés, írta Baksay Sándor. — Agglegények a görögöknel. — Világfelfordulás. Verne Gyula regénye. — Augustza német császárné. (Arcképpel.) — A tanítónők otthonának megnyitása. (Négy képpel: Mária Dorothea főhercegnő. 2. A tanítónők Otthona. 3. Egy szoba az Otthonban. 4. A főhercegnők eltávazása a megnyitási ünnepély után. Cserna Károly rajzai.) — Augustza porosz királyné és a magyar hadifoglyok (1866. — Budapest és környéke 170 évvel ezelőtt. — Ballagi Aladártól. — Vasuti irótableta. (Képpel.) — Irodalom és művészet. — Egyletek és közintézetek. — Mi ujság? — Halálozások. — Szerkesztői mondanivaló. — Képtalány. — Sakkjáték. — Hetinaptár.

A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politikai Ujdonságok”-kal együtt 3 frt. — Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadói vatalában (Budapest, egyetem-utca 4. sz.) megrendelhető a „Képes Néplap” legolcsóbb ujság a magyar nép számára, féltre 1 frt.

REGÉNY-CSARNOK.

A boszorkány.

— Siciliani regény. —

74. közl.

Már egy hónapja nem látta Judith Giovannit, és már-már irigyelni kezdé azon nők sorsát, kiknek szabad követniük férjüket s szeretőjüket a hegyek járhatlan utain, a nap vakító fénye alatt, az éj egészségtelen, hús homályában, kik magokkal hordják férjeik s szeretőik élelmi szereit, megtöltik fegyvereiket, ápolják sebeiket s ajkukat még sem hagyja el egyetlen egy panasz-kiáltás sem. Bűn gyanánt veté saját szemére tétlen s kényelmes életét, zord gazdagságát, mely nem kárpótolható Giovanni szerelméért, gyermeki szeretetét, mely atyjánál lekötve tartá őt s nem engedé mogosztani kedvesének fáradalmait. Lelke, kizoztatva kétség s fájdalomtelt előérzetek által, Fabianát küldé a bujdosók ifju vezéréhez, hogy őt kérje, miszerint távollétét ne hosszabbítsa még továbbra is, mert ereje nem elegendő annak elviselésére. Giovanni megígérte, hogy a rövid és veszélyes találkán meg fog jelenni. Judith tehát itt volt, ezen rossz hírnevű uton, nyugtalanul várva a szeretett ifjut, teste megborzongott arra a feltevésre, vajjon nem fedeztetett-e fel tervük az ifju vezér elenségei által, és hogy találkozásuk órája nem lesz-e színhelye a legiszonyubb árulásnak, melyről az ut nevé vette.

Tartott attól, nehogy az ő szerelme legyen a kelepce, melyben kézrekerítsék Giovannit.

Nem tudván tovább tartóztatni nyugtalanságát, megparancsolá Dánielnek, hogy ne távozzék a for-

rástól, mely mellett Giovannival találkoznia kellett volna. Ő maga, követve lettigája által, a San-Caraldo felé vezető utra indult, mert Giovanninak minden valószínűség szerint erről az oldalról kellett megérkeznie.

Midőn azon fordulathoz érkezett, melyet az ut árnyas fák között képezett, egyszerre távol ostrompattogást és lódobogást hallott, s észre vevé a koldusok kettős sorát, melyet eddig a sziklák eltakartak szemei elől.

Várakozni látszottak egy másik lettiga elhaladtára, mely tiz szolgál által környezve közeledett, míg előtte Scalia Lorenzo lovagolt néhány shir kíséretében.

Judith egy percig ingadozott, nem tudva, vajjon visszavonuljon-e, vagy előre lépjen; a gyalázat emléke, melyet Girgenti csöcselékétől szenvedett, egész arcát halálsápadtsággal boritá el; azonban csakhamar bátorságot nyerve azon csend és rend által, melyben e napsütötte koldusok állottak, megszegyenlé kislelkűségét, lettigájának kitérni parancsolt a másik elől, maga pedig folytatá utját.

A másik lettiga, mely szintén a koldusok sorai közé érkezett, rögtön körülvetett ezek által.

Az egész sereg könyörögni s orditozni kezdett, minden kéz kinyult a nemes Campo-Forte hölgy felé, mint a rablómadarak fekete karmai.

Judith meginditva érezé magát a nyomor és szenvedés ezen szánalmat keltő alakjai által. Ha könyörgésük vegyitve volt is fenyegetésekkel, ő nem ügyelt arra. Szemei könyvekbe lábadtak és szive a nyomor látására vérzeni kezdett.

Ellenben Zsuzsanna undorral forditá el fejet, és elrejtvé fia ruháinak rancái közé, megparancsolá Lorenzónak, hogy űzze szét ezen rémületes sereget.

Lorenzo nem habozott fegyverének agyával az ál-koldusok közé vágni Társai is követték a bator példát. A fegyverek agya uj sebeket ütött a koldusokon, s még jobban összerongyola foszlányait.

A marquisnö lovai megijedve ezen zaj által, ágaskodni kezdtek. Zsuzsanna ijedten nyitá fel az ajtót s gyermekével együtt kiugrott a kocsiból.

Az ál-koldusok, hogy kikerüljék a sbirek útéseit, most a két nő körül csoportosultak és ruhájuk széleit fogdosák, könyörögve hozzájuk, hogy szánalommal viseltessenek óriási nyomoruk iránt.

Csak ekkor ismeré fel Judith Diodato nejét.

(Folytatása következik.)

Szerkesztői üzenetek.

K. M. urnak. Helyben. Köszönjük szives figyelmét. Mi nem fogunk kitérni; mert tiltja a tisztesség és becsület. — Hanem ön igazán rosszul ismeri ezeket a frátereket, ha azt hiszi, hogy ezek majd letesznek a gyalázkodásról. Sőt most jöttek már igazán tűzbe, különösen annak a taplónak a melegétől, a mit a méltóságos ur egy óráig tartó bizalmas beszéd között kegyeskedett bedugni a sport-bál termében, egy diszes hálközönség bámuló szeme láttára — városunk Futta Kóbi jának előzékeny előre törekvő fülébe. — Elismerjük a méltóságos ur tapintatát, s vele együtt respektáljuk Futta Kóbi füleit.

Vasuti menetrend.

(Puszt-Tenyő—Kun-Szent-Márton—Szentés között.)

Ervényes 1889. június 1-től.

Szentés—Szolnok.

Szentés indul	5 ó. 36 p. éjjel, 12 ó. 03 p. d. u.
Töke érkezik	6 ó. 13 p. éjjel, 12 ó. 40 p. d. u.
Kszt.-Márton	6 ó. 58 p. d. e. 1 ó. 20 p. d. u.
P.-Homok	7 ó. 37 p. d. e. 1 ó. 52 p. d. u.
T.-Földvár	8 ó. 05 p. d. e. 2 ó. 17 p. d. u.
Martfü	8 ó. 23 p. d. e. 2 ó. 37 p. d. u.
Kengyel	9 ó. 04 p. d. e. 3 ó. 12 p. d. u.
P.-Tenyő	9 ó. 31 p. d. e. 3 ó. 31 p. d. u.
Szajol	9 ó. 52 p. d. e. 3 ó. 51 p. d. u.
Szolnok	10 ó. 30 p. d. e. 4 ó. 55 p. d. u.
Budapestre érkezik	1 ó. 55 p. d. u. 8 ó. 15 p. éjjel.

Szolnok—Szentés.

B.-pestről indul	9 ó. 30 p. éjjel, 8 ó. 20 p. d. e.
Szolnok	3 ó. 26 p. éjjel, 11 ó. 50 p. d. e.
Szajol érkezik	3 ó. 55 p. éjjel, 12 ó. 22 p. d. u.
P.-Tenyő	4 ó. 31 p. éjjel, 12 ó. 44 p. d. u.
Kengyel	4 ó. 59 p. éjjel, 1 ó. 12 p. d. u.
Martfü érkezik	5 ó. 30 p. éjjel, 1 ó. 40 p. d. u.
T.-Földvár	6 ó. 02 p. d. e. 2 ó. 12 p. d. u.
Homok	6 ó. 15 p. d. e. 2 ó. 24 p. d. u.
Kszt.-Márton	7 ó. 30 p. d. e. 3 ó. 06 p. d. u.
Töke	8 ó. — p. d. e. 3 ó. 36 p. d. u.
Szentés	8 ó. 34 p. d. e. 4 ó. 11 p. d. u.

A csongrád—félegyházi h. é. vasut menetrendje.

Ervényes 1888. szept. 16-ától.

Szeged—Csongrád.

Szegedről indul	11 óra 9 perc de., 2 óra 18 perc du.
Félegyházáról	12 óra 15 perc és 5 óra 40 perc du.
K.-K.-Szállásról	12 óra 48 perc du., 6 óra 12 p. este.
Csongrádra érkezik	1 óra 11 perc du., 7 óra 03 p. este.

Csongrád—Szeged.

Csongrádról indul	9 óra délelőtt, 2 óra 15 perc du.
Kiskun-Szállásról	9 óra 52 perc de.; 3 óra 1 perc du.
Félegyházáról	10 óra 29 perc de., 3 óra 36 perc du.
Szegedre érkezik	1 óra 05 perc és 4 óra 59 perc du.

Félegyházáról Budapest felé indul:

Gyorsvonat 11 óra 50 perc de. Személyvonat 4 óra 18 perc du. Omnibuszvonat 7 óra 18 perc délelőtt.

SIMA FERENC KÖNYVNYOMDÁJA

SZENTÉSEN.

Elvállal minden, a

könyvnyomdászat körebe vágó munkákat,

ugymint:

diszes számlák, jegyzékek és tudósító levelek, eljegyzési és esketési kártyák, izléses meghívók és táncrendek, étlapok, városi és községi hivatalos nyomtatványok;

ARJEGYZÉKEK, CIM-, ASZTALI ÉS NÉVJEGYEK, GYÁSZLAPOK, táblás kimutatások, takarékpénztári mérlegek, időszaki és folyóiratok, hirdapok, művek, diszes kiviteli szalag-aranyozások,

IPAR ÉS KERESKEDELMI KÖRLEVELEK, ügyvédi és irodai nyomtatványok, levélpapírok és borítékok cégnyomással, falragaszok stb. stb. minden szín és nagyságban **gyors, pontos, izléses és jutányos áron.**

Ugyanitt a

„SZENTESI LAP”

című vegyes tartalmu közlönyre, mely immár a **huszadik évi folyamába lépett**, — előfizetések elfogadtnak, hirdetések felvételnek.